

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 164/25

Luxemburg, 18 decembrie 2025

Hotărârea Curții în cauza C-417/23 | Slagelse Almennyttige Boligselskab, Afdeling Schackenborgvænge

Interzicerea discriminării: Curtea de Justiție precizează, în legătură cu legea daneză privind locuințele publice, situațiile care pot constitui o discriminare pe baza originii etnice

Legea daneză privind locuințele publice urmărește reducerea procentului de locuințe publice familiale în „zonele de transformare”. Aceste zone sunt caracterizate printre altele de faptul că proporția de „imigranți din țări neoccidentale și de descendenți ai acestora” a depășit 50 % în ultimii cinci ani. În temeiul acestei legi, o parte dintre contractele de închiriere pentru locuințele publice familiale situate în două zone rezidențiale din comunele Slagelse și Copenhaga au fost reziliate sau ar trebui să fie reziliate. Instanța daneză sesizată cu litigii privind aceste rezilieri ridică problema dacă reglementarea în cauză constituie o discriminare directă sau indirectă pe baza originii etnice. Curtea de Justiție subliniază că originea etnică se bazează pe mai mulți factori. Un criteriu luat în considerare în mod izolat, precum cetățenia sau țara nașterii, nu este suficient pentru a determina apartenența la un grup etnic. În vederea examinării unei eventuale discriminări directe, va reveni instanței naționale sarcina de a verifica dacă criteriul privind proporția imigranților și a descendenților acestora se bazează cu adevărat pe originea etnică a majorității locuitorilor din „zonele de transformare” și dacă, din acest motiv, aceștia sunt supuși unui tratament mai puțin favorabil, precum un risc crescut de reziliere anticipată a contractelor de închiriere. În cazul în care instanța națională constată o eventuală discriminare indirectă, ea va trebui să verifice dacă aceasta este totuși justificată. În acest sens, instanța națională ar trebui să se asigure în special că legea în discuție urmărește în mod proporțional un obiectiv de interes general și respectă mai ales dreptul fundamental la respectarea domiciliului.

Legea daneză privind locuințele publice impune adoptarea unor planuri de dezvoltare menite să reducă, până la 1 ianuarie 2030, procentul de locuințe publice familiale în așa-numitele zone „de transformare” (denumite anterior „zone de tip ghetou extrem”). Este vorba de cartiere caracterizate printr-o situație socioeconomică defavorabilă din perspectiva nivelului șomajului, a criminalității, a educației și/sau a venitului mediu, precum și prin faptul că proporția de „imigranți din țări neoccidentale și de descendenți ai acestora”¹ din aceste zone a depășit 50 % în ultimii cinci ani.

În cadrul implementării planurilor de dezvoltare referitoare la „zonele de transformare” Ringparken din Slagelse și Mjølnerparken din Copenhaga, o parte dintre contractele de închiriere a locuințelor publice familiale situate în aceste zone au fost sau ar trebui să fie reziliate. Unii dintre chiriașii afectați contestă aceste măsuri în fața instanței naționale, considerând în special că criteriul privind proporția de „imigranți din țări neoccidentale și de descendenți ai acestora” constituie o discriminare directă sau indirectă pe baza originii etnice, interzisă de dreptul Uniunii².

Instanța daneză sesizată cu soluționarea litigiilor a solicitat Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la acest aspect.

Pentru a stabili dacă legea daneză instituie **o discriminare directă**³, Curtea observă că criteriul în discuție pare să fie decisiv pentru identificarea „zonelor de transformare” vizate de reducerea numărului de locuințe publice familiale. **Va reveni însă instanței naționale sarcina de a analiza dacă acest criteriu instituie o diferență de tratament bazată pe originea etnică a majorității locuitorilor acestor zone, cu consecința că locuitorii**

acestora sunt tratați mai puțin favorabil decât locuitorii unor zone comparabile în care proporția de imigranți nu a depășit pragul de 50 %.

Curtea explică că noțiunea de „origine etnică”, în sensul dreptului Uniunii, se bazează pe mai multe elemente, precum cetățenia, religia, limba, originea culturală și tradițională și mediul de viață. Aceasta este determinată pe baza unei serii de factori. **Nici cetățenia, nici criteriul privind țara nașterii persoanei vizate sau a părinților acesteia nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru a stabili apartenența unei persoane la un grup etnic.** În schimb, simplul fapt că un criteriu general prevăzut într-o legislație acoperă mai multe origini etnice nu exclude, în sine, posibilitatea ca acest criteriu să fie legat în mod direct sau indisolubil de originea etnică a persoanelor în cauză. În plus, elemente contextuale, cum ar fi lucrările pregătitoare ale unei astfel de legislații, pot contribui la constatarea că criteriul analizat constituie o discriminare directă pe baza originii etnice.

În ceea ce privește existența unui eventual tratament mai puțin favorabil, Curtea consideră că acesta poate fi reprezentat de **riscul sporit pentru locuitorii din „zonele de transformare” ca contractele lor de închiriere să fie reziliate anticipat și, prin urmare, să își piardă locuința.** Acest risc pare să fie mai ridicat decât în alte zone rezidențiale caracterizate de o situație socioeconomică comparabilă, dar în care proporția de imigranți nu a depășit pragul prevăzut de legea în cauză. Curtea subliniază că caracterul jignitor sau stigmatizant al anumitor calificative utilizate într-o legislație sau în lucrările pregătitoare ale acesteia poate de asemenea să demonstreze existența unui tratament mai puțin favorabil pentru persoanele de o anumită origine etnică.

Dacă instanța națională ar ajunge la concluzia că această lege nu instituie o discriminare directă, ea va trebui să verifice și dacă ea determină **o discriminare indirectă**⁴. Aceasta ar fi situația în ipoteza în care legea, deși formulată sau aplicată în mod aparent neutru, ar pune în practică persoanele care aparțin anumitor grupuri etnice într-o situație specială dezavantajoasă. În acest context, Curtea amintește că această **situație dezavantajoasă nu trebuie în mod necesar să afecteze o singură origine etnică.**

În cazul în care instanța națională constată că legea în discuție creează o asemenea situație specială dezavantajoasă, aceasta va trebui să analizeze de asemenea dacă legea în cauză urmărește obiectivul de interes general invocat de guvernul danez, care vizează soluționarea problemelor legate de coeziunea socială și integrare în cadrul sistemului danez de locuințe publice, cu respectarea principiului proporționalității. Aceasta ar presupune în special să se stabilească dacă, prin prevederea obligației de a adopta planurile de dezvoltare, această lege urmărește în mod coerent și sistematic obiectivul de a promova coeziunea socială, deși această obligație nu se aplică zonelor rezidențiale care nu se deosebesc de „zonele de transformare” decât prin faptul că locuitorii lor nu sunt în majoritate „imigranți din țări neoccidentale și descendenți ai acestora”. Examinarea justificării ar trebui să țină seama și de dreptul fundamental la respectarea domiciliului.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul hotărârii](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106.

¹ Un „imigrant”, în sensul legii daneze privind locuințele publice, desemnează o persoană născută în străinătate și ai cărei părinți nu s-au născut în Danemarca și nici nu sunt cetățeni danezi. Un „descendent” este definit drept persoana născută în Danemarca ai cărei părinți nu s-au născut în Danemarca și nici nu sunt cetățeni danezi sau ai cărei părinți, chiar dacă s-au născut în Danemarca și au dobândit cetățenia daneză, au și cetățenie străină. Noțiunea de „țări occidentale” include statele membre ale Uniunii, Andorra, Islanda, Liechtenstein, Monaco, Norvegia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, San Marino, Elveția, Cetatea Vaticanului, Canada, Statele Unite, Australia și Noua Zeelandă. Toate celelalte țări, cu excepția celor menționate mai sus, ar fi, prin urmare, considerate „țări neoccidentale”.

² [Directiva 2000/43/CE](#) a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO 2000, L 180, p. 22, Ediție specială, 20/vol. 1, p. 19).

³ În prealabil, Curtea observă că, sub rezerva verificărilor care trebuie efectuate de instanța daneză, trebuie să se considere că Directiva 2000/43 se aplică sistemului danez de locuințe publice. Într-adevăr, punerea la dispoziție de locuințe contra cost conform acestui sistem privește accesul la servicii și furnizarea de servicii în ceea ce privește locuința, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (h) din această directivă.

⁴ Conform Directivei 2000/43, o discriminare indirectă are loc atunci când o dispoziție, un criteriu sau o practică aparent neutră pune un grup de persoane într-o situație dezavantajoasă din cauza rasei sau a originii etnice, în afară de cazul în care acea dispoziție, criteriu sau practică urmărește un scop legitim și utilizează mijloace corespunzătoare și necesare pentru atingerea acestuia.